

Ἐάν δέ θέσης λεπτήν μερίδα ἐκ τοῦ λευκοῦ μυελοῦ, τὸν ὅποιον περιέχουσιν οἱ κλάδοι τῆς κοινῶς κοροζυλίται, ἡ Σαμβούκου [ἀκτὴ τῶν παλαιῶν Sambutus nigrus τῶν Βατανίκων] θέλεις εῦρεις μὲν τὴν αὐτὴν σύνθεσιν μὲν τὴν διαφορὰν διμοιρίαν, διότι αἱ παρειαὶ τῶν κυττάρων δὲν εἶναι ἔδω κυρταῖ, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὡς ἐκ τῆς μεταξύ των συμπιέσεως σχῆμα πολυέδρου· ἡ τομὴ των λοιπὸν παρουσιάζει πεντάγωνα, ἢ ἵξιγώνα διακρίνονται.

Τὸ μεγαλήτερον μέρος τῶν φυτῶν, δηλ. τὸ μὴ ξυλώδες, σύγχυται ἀπὸ κύτταρα, ἀτινα ἀποτελοῦσι τὸν κυτταρώδη, ἢ κυψελώδη ἰστὸν, τοῦ ὅποιου ἡ δοριζότερος τομὴ ἁμοιάζει ὁ πωσοῦν μὲν τὴν κηρηθρὸν τοῦ μελίτος.

Ἡ σάρξ λοιπὸν τῶν καρπῶν, δῆλαι αἱ σαρκώδεις καὶ βολβώδεις βίσσαι, τὸ πράσινον μέρος τῶν φύλλων, τὸ ἵξιγώρικὸν μέρος τοῦ φλοιοῦ, δὲν τῷ μέσῳ τοῦ καυλοῦ μυελὸς καὶ ἐν γένει ἔδω τὰ τρυφερά μέρη τοῦ φυτοῦ σύγκενται ἀπὸ κυτταρώδη ἰστὸν, ἤτοι ἀπὸ μικρὰς κύττας παρακειμένας, μεταξὺ των συμπιέζυμένας, καὶ ἀπὸ τῶν παρειῶν ἵξιγώρικᾶς συγκεκολλημένας.

Ἄς λαβώμεν τώρα λεπτὸν τεμάχιον ξύλου, καὶ ἂς θέσωμεν αὐτὸν ὑπὸ ἕξέτασιν. Ἐδῶ θέλομεν ἀπαντῆσαι δύνω ἄλλα εἰδῆ στοιχειῶδῶν δργάνων, καὶ τὰ μὲν ἔχουσι μορφὴν ἀδρακτίων, διὸ καὶ παρά τιναν κλωστῆρες ἐκλήθησαν, τὰ δὲ ἔχουσι μορφὴν κυλίνδρων, καὶ εἶναι μακρότατα.

Τὰ ἔχοντα μορφὴν ἀδρακτίων εἶναι περιστότερα, ἔχουσι τὰ δύω αὐτῶν πέρατα βαθμηδὸν λεπτυνόμενα τὸ μέσον παχύτερον καὶ συμπλέκονται κατακορύφως. (Εἰκ. γ').

Τὰ στοιχειῶδη ταῦτα δργανα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸ μεγαλήτερον μέρος παντὸς ξύλου, καλοῦνται ἔτες (fibra) δὲ ἀπὸ αὐτῶν σύγχειμενος ἴστος καλεῖται ἵνωδης (fibrosus). Ἐπειδὴ δὲ κατακορύφως συμπλέκονται διὰ τοῦτο εἶναι μὲν εὔκολον νὰ τρίχωμεν τεμάχιον ξύλου κρούοντες αὐτὸ διὰ τοῦ πελέκυος καθέτως, δύσκολον δὲ νὰ χωρίσωμεν κρούοντες αὐτὸ πλαγίως. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν διαχωρίζομεν τὰς συνήνωμένας ἵνας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰς κόψωμεν.

Οὐλ δὲ τὰ νεῦρα τῶν φύλλων, τὰ ἔντρα μέρη τῶν καρπῶν τὸ ἑστωτερικὸν τοῦ φλοιοῦ τῶν εἰζών καὶ τῶν καυλῶν, καὶ ἐν γένει πᾶν σκληρὸν, ξυλώδες καὶ ἵνωδες δργανον τοῦ φυτοῦ σύγκεινται ἀπὸ ἴνωδη ἰστόν.

Τὰ δὲ στοιχειῶδη δργανα τὰ ἔχοντα μορφὴν μακρῶν κυλίνδρων ἐντὸς τοῦ ξύλου εἶναι, ὡς εἴπομεν, πολὺ μεγάλα, ὥστε δὲν δυσάμεθα νὰ ἴδωμεν ἐπὶ τοῦ μικροσκοπίου τὰ δύω αὐτῶν πέρατα συγχρόνως· ἡ διαμετρὸς των εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἔκεινης τῶν κυττάρων καὶ τῶν ἵνων ταῦτα καλοῦνται ἀγγεῖα· καὶ ἄλλα μὲν αὐτῶν περιέχουσιν ὑγρό, ἀλλὰ δὲ περιέχουσιν στοιχειῶδῶν δργάνων σίγματα, γραμ-

σιν ἀέρια. 'Ο ἀπὸ αὐτῶν συγχειμένος ἴστος καλεῖται ἀγγείωδης (vascularis) καὶ πάντοτε συνοδεύεται καὶ περιβάλλεται ἀπὸ τὸν ἵνωδη ἴστον, καθὼς τὰ ἀγγεῖα τῶν ζώων ἀπὸ τὰς σάρκας.

Τριῶν λοιπὸν κατηγοριῶν στοιχειῶδη δργανα ἀκοτελοῦσι τὰ σύνθετα δργανα τῶν φυτῶν καὶ τοὺς ἴστοντος αὐτῶν. Τὰ κύτταρα, αἱ ἔτες καὶ τὰ ἀγγεῖα. 'Ας δῶμεν τώρα πόσων εἰδῶν κύτταρα, ἵνας, καὶ ἄγγεῖα ἔχομεν.

Παρατηρήσανταν μετ' ἀκριβείας τῶν στοιχειῶδῶν δργάνων τοῦ φυτοῦ εἰδέθη, διότι ἀλλοτε μὲν ἔχουσι τὰς παρειαίς των διαφανεῖς καὶ καθαράς, ἀλλοτε δὲ διότι παρουσιάζουσιν ἐπὶ αὐτῶν στίγματα, γραμμάτα, δακτυλίους ἐπικειμένους, δικτυωτόν τι πλέγμα, ἢ συνεχῆ ἔλικας· ὡς ἐκ τούτου λοιπὸν τὰ στοιχειῶδη δργανα

(Εἰκ. ζ.).

καὶ πρὸ πάτωτω τὰ ἀγγεῖα ἔλαβον διάφορα δινόματα καὶ ἐκλήθησαν μὲν στικτά (punctata) ἐὰν παρατηρῶνται στιγμαὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των. (Εἰκ. ζ. 1) γραμμωτά (lineata) (Εἰκ. ζ. 2) δακτυλιώτα (anuu lata) (Εἰκ. ζ. 3) δικτυωτά (reticulata) (Εἰκ. ζ. 4) καὶ ἐλικτά (spiralia) (Εἰκ. ζ. 5.) ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των διαχρίνονται γραμματικές διοχετεύονται μὲν ἀκραντικούς διαστομώσεις.

Εἶναι ἀναγκαῖον, ἀναγνώστα μου, νὰ οὲ εἰπῶ τώρα τι πράγματα εἶναι τὰ σχήματα ταῦτα, καὶ πόθεν πηγάζουσι, διὰ νὰ ἐννοήσῃς μετὰ ταῦτα πῶς τὰ ὑγρὰ λαμβανόμενα ἀπὸ τὰς βίσσας διοχετεύονται μὲν ἀκραντικούς διαστομώσεις.

Εἶπομεν δὲτι ἐκάστου στοιχειῶδους δργάνου αἱ παρειαὶ σύγκεινται ἀπὸ μεμβράνης τινὰ λεπτὴν καὶ συνεχῆ. ἔσωθεν τῆς μεμβράνης αὐτῆς ἀρχεται μετὰ καιρὸν νὰ σχηματίζεται δευτέρα, ἀλλ᾽ ἡ δευτέρα αὐτῇ δὲν εἶναι πολλάκις συνεχῆς, ὡς ἡ πρώτη διότι διαρρήγνυεται, εἴτε στιγμοειδῶς, εἴτε γραμμοειδῶς, εἴτε ἐλικοειδῶς εἴτε ἀτάκτως εἰς διάφορα μέρη της, καὶ ἀφίνεται ἀντὶ της γυμνήν την πρώτην καὶ ἀρχικήν μεμβράνην τῶν τὰς παρειὰς τοῦ κυττάρου τῆς ἵνας, ἡ τοῦ ἀγγείου σχηματίζουσαν. Ἐντὸς τῆς δευτέρας καὶ διεσχισμένης ταύτης μεμβράνης μετὰ καιρὸν σχηματίζεται τρίτη· ἐντὸς τῆς τρίτης τετάρτη καὶ καθετῆς. Ἀλλὰ, πρᾶγμα ἀπορίας δέξιον! δῆλαι αὐταὶ ἀκολουθοῦσι νὰ διατυπῶνται ἐπὶ τῆς δευτέρας, φυλάττεσσαι τὰ αὐτὰ σχήματα, καὶ ἀρίνεσσαι τὰ αὐτὰ κενὰ διαστήματα. 'Η τομὴ λοιπὸν ἐνὸς κυττάρου στικτοῦ λ. χ. παρουσιάζει κοιλότητα τινα, ἀφ' ἣς ἀπέρχονται ἀκτινοειδῶς πρὸς τὴν περιφέρειαν αὐλακες τελευτῶσαι εἰς τὰς παρειὰς. Ἐπειδὴ δὲ πᾶτα κοιλότης ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον φαίνεται σκοτεινὴ, διὰ τοῦτο, μελανῶς ἵχνογραφοῦνται ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν

(Εἰκ. ζ.).

